

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin ordonanță se stabilește cadrul de colaborare în domeniul sănătății publice între Ministerul Sănătății, prin unitățile subordonate, și autoritățile administrației publice locale. Ordonanța creează cadrul necesar elaborării unor programe comune de promovare a politicilor de sănătate în interesul comunităților locale, finanțate de la bugetul de stat, de la bugetul local sau din alte surse prevăzute de lege.

În conformitate cu prevederile Legii nr.100/1998, aplicarea politicilor de sănătate publică este de competența direcțiilor de sănătate publică. În procesul de aplicare al acestor politici, personalul medico-sanitar din cadrul direcțiilor de sănătate publică se confruntă, deseori, cu o serie de probleme care implică și responsabilitatea autorităților locale. Experiența noastră arată că, de exemplu, în privința bolilor transmisibile, pe lângă efortul sistemului sanitar de a menține sau diminua indicatorii specifici ai unor afecțiuni care pot fi prevenite, se impune implicarea mai fermă și mai susținută a autorităților administrației publice locale, care, de altfel, au responsabilități în această privință.

Principalele deficiențe au fost constatate în luarea unor măsuri cu implicații în sănătatea publică, în domenii ca:

- colectarea defectuoasă a reziduurilor și deșeurilor menajere din mediul urban și rural, care are ca rezultat întreținerea și exacerbarea unor fenomene de tip epidemiologic cu caracter de izbucnire epidemică sau chiar epidemie. Exemplul cel mai recent este epidemia de meningită acută cu lichid cefalorahidian clar, care a evoluat în șase județe ale României în vara anului 1999 și a

cărei evoluție a fost favorizată de nerespectarea atribuțiilor prevăzute de lege pentru instituții subordonate autorităților administrației publice locale;

- aprovizionarea intermitentă cu apă potabilă și menajeră a multor localități sau cartiere (deseori perioadele de discontinuitate ajung și chiar depășesc jumătate de zi), care are drept efect creșterea riscului de apariție a unor boli cu transmitere pe cale digestivă. Ca exemple, menționăm hepatitele cu transmitere digestivă, febra tifoidă, enterovirozele, toxiinfecțiile alimentare și altele;

- numărul, în continuă creștere, al câinilor fără stăpân pe străzile orașelor din țară, și mai ales în București, are drept efect creșterea impresionantă a numărului tratamentelor antirabice, precum și trauma psihică trăită permanent de către persoanele expuse la incidente cu câini fără stăpân. Astfel, ca urmare a plăgilor mușcate, numărul persoanelor consultate – la nivel național – a crescut de la 27.070 în anul 1990, până la 68.759 în anul 1998, iar numărul tratamentelor antirabice efectuate acestor persoane a crescut de la 15.147 în 1990 până la 39.951 în anul 1998.

Implicarea insuficientă a factorilor de decizie are drept rezultat o continuă creștere a cheltuielilor materiale și umane ale sistemului sanitar, care în prezent nu dispune de resursele financiare necesare acoperirii acestor cheltuieli.

Credem că cele câteva exemple menționate mai sus demonstrează necesitatea unei colaborări mai strânse între instituțiile cărora le revin și responsabilități în domeniul sănătății populației, în vederea îndeplinirii principalului obiectiv al politicii de sănătate, și anume, prevenirea îmbolnăvirilor și apariției epidemiilor, prevăzând și lărgirea posibilității tragerii la răspundere a persoanelor aflate în culpă.

Față de cele prezentate mai sus, a fost întocmit proiectul de lege alăturat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului privind măsurile de colaborare dintre Ministerul Sănătății și autoritățile administrației publice locale în aplicarea reglementărilor din domeniul sănătății publice, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

MUGUR ISĂRESCU